

takke paa Familjens Vegne. Men Tyge skal altid stille sig frem og gøre sig vigtig. Det er hele Forklaringen.“

„Hys, Katrine! Tal ikke saa højt!“

„Lad mig være! Jeg er lige glad! ... Og nu gaar vi. Saa kan I andre gøre, hvad I vil.“

Hun tog sin Mand under Armen og styrede bort med et majestætisk Brus af sin sorte Silkekjole.

„Katrine har i Grunden Ret. Der er jo ikke noget at vente paa,“ sagde Instrumentmageren. „Skal vi gaa?“

Skolelærerens tunge, urofyldte Øjne havde igen stjålet sig over til Gruppen omkring Tyge. Han tog dem nu hastig til sig og sagde med et Suk, som om han værgede sig mod en Fristelse:

„Ja, Kresten! Lad os komme herfra!“

II.

Søren Smed var født en Vinternat i Aaret 1820 i Søndbjerg i Thyland. Drengen kom til Verden som Førstegrøden af et Par unge Husmandsfolks frugtbare Kærlighed, og allerede længe før sin Tilsynekomst i den fattige Stue havde han givet sig tilkende som et utaalmodigt Væsen med en Djævel i Kroppen.

Begge Forældrene hørte til de sorte Jyder. Navnlig var Faderen mørk i Huden som en Tater. Der blev aldrig snakket om det, men man vidste godt, at der engang havde forvildet sig nogle Draaber Natmandsblod ind i hans Slægt.

Under Opvæksten maatte Drengen bestandig høre om,